

[Jens Thoft]

befolkningen om, at stemmer den ikke for forfatningsændringen, vil staten være ruineret? Og mener ministeren, det er sædvanligt, at regeringen forud for en folkeafstemning lukker for lys og vand for ligesom at betyde befolkningen, at det her er rimelig alvorligt?

Vil Danmark tage klart afstand fra de amerikanske pressionsmetoder i sagen om Palau?

Og til sidst: er den danske regering villig til at rejse sagen på FN's generalforsamling i 4. komité, i Formynderskabsrådet eller via andre regeringers repræsentanter i Sikkerhedsrådet?

Udenrigsministeren (Palle Simonsen, fg.):

Nu håber jeg, at hr. Jens Thoft vil have en vis forståelse for, at jeg ikke kender forholdene i Palau i alle detaljer.

Det, der er afgørende, er naturligvis vurderingen af det, der har fundet sted, og som jeg gav udtryk for i mit første svar, overværedes folkeafstemningen den 21. august 1987 af en besøgsmission udsendt af FN's Formynderskabsråd, og man kan efter den vurdering konstatere, at afstemningen var i overensstemmelse med FN's principper for koloniafvikling. Så langt, så godt.

Med hensyn til det spørgsmål, hr. Jens Thoft i øvrigt stiller, om yderligere behandling i FN, vil jeg gerne sige, at det næppe er realistisk at forestille sig, at sagen bliver behandlet på Generalforsamlingen. Grunden hertil er, at Palau som en del af Stillehavsoernes formynderskabsområde har status som strategisk formynderskabsområde. FN's funktioner i denne forbindelse er undergivet Sikkerhedsrådets kompetence, og et forsøg på at rejse spørgsmålet i Generalforsamlingen må påregnes at blive imødegået og standset med henvisning til kompetencefordelingen, som tilfældet var i 1981, hvor de østeuropæiske lande tog et sådant initiativ.

Danmark accepterede som bekendt sammen med de øvrige nordiske lande på sidste års Generalforsamling, at petitioner vedrørende Stillehavsoernes formynderskabsområde kunne høres i 4. udvalg. De nordiske lande understregede dog samtidig – og det er vigtigt – i et fælles indlæg, at man ikke derved havde præjudiceret kompetencefordelingen. Det er klart, at også i år vil petitioner kunne blive hørt.

Så vil jeg i øvrigt gerne sige til fru Birgitte 022mark, at jeg ikke er bekendt med planer om specielt ulandsstøtte til Palau.

Jens Thoft (SF):

Jeg beklager ministerens meget, meget negative holdning. Jeg kan fortsat ikke forstå, hvad der forhindrer Danmark i at rejse sagen i 4. udvalg. Jeg har ikke forstået, hvad der forhindrer Danmark i at rejse sagen i Sikkerhedsrådet via allierede lande, som er repræsenteret i Sikkerhedsrådet.

Endelig må jeg sige, at så ser vi ikke andre muligheder end at rejse en forespørgselsdebat med det formål at pålægge regeringen at handle i denne sag.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Skriftligt besvarede spørgsmål:

Formanden:

Fra de pågældende ministre er modtaget skriftlige besvarelser af spørgsmål stillet af følgende medlemmer af Folketinget:

Jens Thoft: spm. nr. S 2-5, 12-14 og 24

Trøjborg: spm. nr. S 6

Jørgen Tved: spm. nr. S 7 og 18

Breckmann: spm. nr. S 8 og 16

Jørn Jespersen: spm. nr. S 9

Birgitte Husmark: spm. nr. S 10

Riishøj: spm. nr. S 15

Behnke: spm. nr. S 31

Spm. nr. S 2

Til *justitsministeren* (2/10 87) af:

Jens Thoft (SF):

»Vil ministeren oplyse, hvilke mindstekrav Danmark skal opfylde som medlem af NATO, når der skal ske sikkerhedsgodkendelse af offentligt ansatte?«

Begrundelse

Det fremgår af forbundsregeringens resolution af 15. februar 1971, at Forbundsrepublikken Tyskland som medlem af NATO skal opfylde visse mindstekrav for sikkerhedsgodkendelse af ansatte i Forbundsrepublikken,